

برخلاف اتحاد
جماهیر شوروی و
بلوک شرق سابق،
چین و شرکایش
مرزبندی روشنی با
رقبایشان ندارند و
از حیث اقتصادی و
سیاسی با آن‌ها در
هم تنیده هستند.
این امر در تقابل
کامل با تصورات
خطی و تقلیل‌گرا
از جنگ سرد جدید
است.

پست در حوزه ریزتراشه‌ها می‌نویسد: «دولت‌های آسیایی مدت‌هاست که برای تولید تراشه، یارانه پرداخت کرده‌اند و به آن‌ها کمک کرده‌اند [...] و این به ضرر ایالات متحده و سایر کشورهای غربی است که رویکرد آزادتری (لسه فر) را در پیش گرفته‌اند. بر اساس گزارش انجمن صنایع نیمه‌هادی، حدود ۳۷ درصد از نیمه‌هادی‌های جهان در سال ۱۹۹۰ در ایالات متحده تولید می‌شد؛ درحالی‌که این میزان به حدود ۱۲ درصد در سال ۲۰۲۰ کاهش یافته است.»^{۲۵} در مقاله مهم دیگری که اریک اشمیت (مدیرعامل اسبق گوگل) و گراهام آلیسون از اندیشکده بلفر در وال استریت نوشته‌اند، می‌خوانیم: «شرکت تایوانی TSMC حدود ۹۲ درصد از نیمه‌هادی‌های پیشرفته لازم برای هر گوشی هوشمند، لپ‌تاپ و موشک بالستیک را تولید می‌کند. شرکت‌های آمریکایی مانند انویدیا، کوالکام و اپل تقریباً تمام تولیدات خود را به تایوان برون‌سپاری می‌کنند. اگر ظرفیت تولید تراشه تایوان تعلیق شود یا به دست چین بیفتد، بخش فناوری آمریکا ویران خواهد شد. همان‌طور که رابرت ورک^{۲۶} معاون سابق وزیر دفاع هشدار داده است، درگیری در تنگه تایوان می‌تواند جرقه بحران امنیت ملی بر سر تراشه‌ها را ایجاد کند: «ما تنها ۱۱۰ مایل (فاصله تایپه تا سرزمین اصلی [چین]) از دو نسل جلوتر بودن [از سایر دنیا] تا دو نسل عقب افتادن [از بقیه جهان] فاصله داریم.»^{۲۷}

اندیشکده بلفر در گزارش مهمی تحت عنوان «ساخت آمریکا: احیای صنعت نیمه‌هادی داخلی»^{۲۸} چنین می‌نویسد: «از آنجا که نیمه‌هادی‌های پیشرفته در اقتصاد ایالات متحده نقش اساسی دارند، ما معتقدیم که انعطاف‌پذیری در تولید امر ضروری اقتصادی و امنیت ملی است. در دو سال گذشته [...] جنگ تجاری ایالات متحده و چین، [...] شکنندگی زنجیره تأمین جهانی ایالات متحده را برجسته کرده‌اند؛ درحالی‌که نگرانی‌های معتبری در مورد مداخله دولت در صنعت خصوصی وجود دارد، مدل‌های بسیاری از مشارکت فناوری دولتی-خصوصی موفق نیز وجود دارد که این برنامه می‌تواند از آن الگوبرداری کند.» همه این موارد موجب شد که فرگوسن در مقاله مهم خود درباره سفر پلوسی به تایوان، این سفر جنجالی را به موضوع ریزتراشه‌ها و نیمه‌هادی‌ها مرتبط بداند^{۲۹} (البته بحث امنیتی کردن فضای ایندو-پاسیفیک نیز در مورد این سفر موضوعیت دارد که در ادامه به آن خواهیم پرداخت). اکنون با عنایت به نکات فوق می‌توان درک درست‌تری از این فراز مهم در سند NSS 2022 داشت: «بخش خصوصی و بازارهای آزاد منبع حیاتی قدرت ملی ما و محرک اصلی نوآوری بوده و هستند؛ باین حال، بازارها به‌تنهایی نمی‌توانند به سرعت زیاد تغییرات تکنولوژیکی، اختلالات عرضه جهانی، سوءاستفاده‌های غیربازاری چین و سایر بازیگران یا تشدید بحران آب‌وهوایی پاسخ دهند. سرمایه‌گذاری عمومی استراتژیک ستون فقرات یک